Strandløvebøger, landliggerlitteratur, hyttehyggelæsning.. - kort sagt:

Sommerlekture

(som anbefalet af SBBL)

Sindsygelægen

Af Caleb Carr.

Blandt de bøger, jeg sidst tog med på min sommerferie, vil jeg anbefale denne anderledes krimi, som vakte stor opsigt, da den udkom i USA i 1994 under titlen "The Alienist". Faktisk fik bogen den prestigefyldte Anthony-award – og herhjemme Rosenkrantzprisen i 1998 som årets bedste kriminalroman.

For mig tilgodeser den både interessen for den historiske roman med alle de autentiske beskrivelser og behovet for lidt gys, mord og blod midt i sommervarmen. Historien foregår i New York for over 100 år siden i en tid, hvor moderne ideer om psykiatri og retsmedicin endnu var meget spæde og langtfra anerkendte. Fortælleren journalisten John Moore har sin gamle ven, psykiateren dr. Lazlo Kreizler, som den centrale hovedperson. Han skal indkredse en seriemorder, der har kastet sig over byens unge mandlige prostituerede. Spændingen holdes oppe hele vejen igennem de over 500 sider – også selvom morderen bliver kendt for læseren ca. halvvejs. Bogen er spækket med detailler, men den grundige research slører hverken spændingen eller handlingen. Der er lidt Hannibal Lechter-type over seriemorderen – men det gør bestemt ikke bogen ringere. Caleb Carr fik sit velfortjente gennembrud med "Sindsygelægen" – og for et par år siden udkom den opfølgende murstenskrimi, "Mørkets engel", ligeledes på dansk.

Gert Poulsen

Fingersmith

af Sarah Waters

Sue Trinder, opvokset i den mindre pæne del af victoriatidens London hos en familie af hælere og englemagere, ernærer sig som lommetyv. En aften dukker en bekendt af huset op og foreslår Sue et storstilet svindelnummer, involverende et herresæde, en ensom frøken med en grusom onkel og en stor arv. Svindlen forudsætter dog ikke bare forstillelse, men - skal det vise sig - også mere beherskelse end det egentlig kan forlanges af en sund og rask ung kvinde med hjerte og rødt, brusende blod. Ikke meget i historien er, hvad det giver sig ud for at være, og ikke alle ved, hvem de selv er. Både bogens personer og læseren får revet tæppet væk under fødderne adskillige gange.

Handlingen i *Fingersmith* går over stok og sten og bevæger sig ind og ud af mange, meget forskellige miljøer. Romancen mellem bogens to kvinder løber som en understrøm gennem bogen. Bogen er oplagt til at slå de lange sommmerdage ved stranden ihjel, imens vi venter på den planlagte BBC-filmatisering af Sarah Waters' første (og stadig mest underholdende) bog, *Tipping the Velvet.*

Hilde van Arkens

Lost Years, A Memoir 1945 – 1951

Af Christopher Isherwood.

På sin 67 års fødselsdag i 1971 begyndte Christopher Isherwood at skrive på den rekonstruktion af dagbøger, som nu er udgivet under titlen "Lost Years". I 1939 havde han slået sig ned i Californien og brugte krigsårene på at skrive for Hollywood, men i 1945 var han holdt op med at skrive fiktion, og selv vanen med at skrive dagbog var opgivet. I stedet for kastede han sig ud i et liv med hektisk selskabelighed og druk. Isherwood har genskabt disse år ud fra personlige erindringer ved en bemærkelsesværdig ærlig blanding af privat og social historie. Skrevet efter Stonewall optøjerne i New York er de rekonstruerede dagbøger seksuelt eksplicitte delvist fordi, for første gang, de kunne være det. Isherwood beskriver meget detaljeret forhold til et væld af unge mænd, både længere varende kærlighedsforhold og kortere affærer.

"Lost Years" er redigeret af Katherine Bucknell, som i et forord siger, at nogle afsnit er blevet ændret eller slettet for at beskytte privatlivet for nogle af Isherwoods venner og bekendte, som endnu lever. Mange personer er ikke angivet med deres rigtige navne. Til gengæld er der et omfattende fortegnelse over mere eller mindre kendte personer bagest i bogen. Isherwood omtaler sig selv som Christopher og ikke 'jeg' for bedre at kunne overkomme hæmninger, undgå undskyldninger og betragte fordums opførsel mere objektivt. Det fører til at hans omtale af sig selv bliver vanedannende og den ene selvafsløring efter den anden følger. "Lost Years" er en umåde underholdende bog med Christopher i det absolutte centrum omgivet af et hav af personligheder. Selv om den handler om slutningen af 40'-erne, føles den decideret aktuel.

Bengt Olson

The Real Tadzio

af Gilbert Adair (Short Books, London 2001)

Solen skinner, du har læst *Døden i Venedig* flere gange end du kan huske og set filmen mindst lige så tit – hvad skal du *så* ha' med på stranden? De kendte og kongelige er jo spændende, men Billedbladet er alligevel en *tad* for trivielt? Svaret er *The Real Tadzio* af Gilbert Adair: En bog om den dreng, som i 1910 fangede Thomas Manns øje og blev model for den smukke dreng i *Der Tod in Venedig.* Men også om fx hvorfor bogen er den homoseksuelle klassiker par excellence (og om hvorfor så mange andre alligevel ikke er det), om indspilningen af filmen, om Brittens opera af samme titel, om Visconti, om Björn Andresen og mere til – alt sammen på omkring 100 illustrerede sider, ind imellem krukket til det uudholdelige, men aldrig mindre end underholdende.

Bjarne Stavnshøj